

1. ΣΕ ΛΙΓΟ ΘΑ ΞΕΧΑΣΟΥΜΕ ΠΩΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΚΛΑΜΑ ΕΝΟΣ ΜΩΡΟΥ

Μέσο: . . . . . KONTA NEWS

Ημ. Έκδοσης: . . . 18/03/2017 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 18/03/2017

Σελίδα: 2

Σε λίγο θα ξεχάσουμε πώς είναι το κλάμα ενός... μωρού!

ΚΑΙ ΤΟΥ κακού της σκάλας τα σκαλιά δεν έχουν τελειωμό προς τον πάτο. Από πρόσφατη έρευνα της έρευνα της Eurostat για τη γονιμότητα στην Ευρωπαϊκή Ένωση προκύπτει ότι κατά την περίοδο 2001-2015 μειώθηκαν στην Ελλάδα οι γεννήσεις κατά 10,2%, οι Ελληνίδες γεννάνε λίγα παιδιά και σε μεγάλη ηλικία σε σχέση με το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ο δείκτης γονιμότητας ήταν το 2015 στην Ελλάδα 1,33 έναντι 1,25 που ήταν το 2001, έναντι 1,58 και 1,46 αντιστοίχως στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Του Δημήτρη Α. Στεργίου

προσφέροντας κίνητρα σε νέα ζευγάρια να παντρεύονται και να τεκνοποιούν, όπως, η Γαλλία, το Ηνωμένο Βασίλειο, η Γερμανία, η Ιταλία, η Ισπανία και η Πολωνία, καταλαμβάνουν τις πρώτες έξι θέσεις στο σχετικό πίνακα με τις περισσότερες γεννήσεις. Σημειώνεται ότι η κορύφωση του δράματος της Ελλάδος από την εφιαλτική εξέλιξη του δημογραφικού προβλήματος είχε αποτυπωθεί προηγουμένως στα στοιχεία της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής (ΕΛΣΤΑΤ), σύμφωνα με τα οποία και το 2014 σημειώθηκε μείωση γεννήσεων κατά 2,1% και αύξηση των θανάτων κατά 1,7%, με αποτέλεσμα ο φυσικός πληθυσμός να μειωθεί κατά 21.592 άτομα. Επίσης, η εφιαλτική εξέλιξη του δημογραφικού προβλήματος στην Ελλάδα αποτυπώνεται και σε προηγούμενα στοιχεία της Eurostat, η

οποία με βάση τις τωρινές τάσεις προβλέπει πληθυσμό της Ελλάδας το 2060 στα 8,6 εκατ., δηλαδή ότι θα μειωθεί μέχρι τότε κατά 22%. Υπενθυμίζεται ότι τον υψηλότερο -ρεκόρ- δείκτη γονιμότητας (γεννήσεις ανά 1.000 κατοίκους) είχε η χώρα μας τις δεκαετίες 1831-1840 και 1841-1850 (52 και 52,3 γεννήσεις). Οι γεννήσεις ανά 1.000 κατοίκους συρρικνώθηκαν στις 17,9 στη δεκαετία 1961-1970, στις 15,5 γεννήσεις στη δεκαετία 1971-1980, στις 11,8 γεννήσεις στη δεκαετία 1981-1990, στις 9,7 γεννήσεις στη δεκαετία 1991-2000 και στις 9,4 γεννήσεις το 2004 και σε ελάχιστες τα επόμενα χρόνια, σύμφωνα με στοιχεία της Eurostat. Τότε, το 2004, ο δείκτης γονιμότητας (αριθμός παιδιών ανά μητέρα) είχε συρρικνωθεί, σύμφωνα με μελέτη της Eurostat, σε 1,29 παιδιά, έναντι 2,21 το 1980.

Με το πρόβλημα αυτό ασχολήθηκε την περίοδο 1991-1993 μια Δικασματική Επιτροπή της Βουλής, η οποία κατέθεσε ομόφωνο πόρισμα το Φεβρουάριο του 1993, αλλά από τότε, αντί οι ελληνικές κυβερνήσεις να

αναγάγουν το πρόβλημα αυτό σε μείζον εθνικό, έκαναν και κάνουν, κυρίως με φορολογική εξόντωση της ελληνικής πολυμελούς οικογένειας, τα πάντα για να το επιδεινώσουν. Όπως προκύπτει από τα στοιχεία πρόσφατης έρευνας που διεξήγαγε ο ερευνητικός οργανισμός διαΝΕΟσις, ο πληθυσμός της Ελλάδας την 1η Ιανουαρίου ήταν 10.800.000 έναντι 11.100.000 το 2011, δηλαδή είναι μειωμένος κατά 300.000 άτομα, γεγονός που συμβαίνει για πρώτη φορά μετά από το 1951, ενώ το 2050 θα είναι μειωμένος κατά 800.000 έως και 2.500.000 σε σχέση με σήμερα, σύμφωνα με οκτώ διαφορετικά σενάρια! Απογοητευτική είναι η ακτινογραφία του ελληνικού νοικοκυριού που παρουσίασε ο Σύνδεσμος Ελληνικών Βιομηχανιών σε έρευνά του στο πρόσφατο (2 Μαρτίου 2017) εβδομαδιαίο Δελτίο του. «Μέσα σε μία πενταετία, από το 2009 μέχρι το 2014, έχει αυξηθεί σημαντικά το ποσοστό των νοικοκυριών με 1-2 άτομα και έχει συρρικνωθεί αντίστοιχα το ποσοστό των νοικοκυριών με 3-4 άτομα...».

Δηλαδή, και στην περίπτωση της ανανέωσης του πληθυσμού της, η χώρα μας εμφανίζει, όπως και στην οικονομία, την κοινωνία, την παιδεία, τρεις μαζεμένους αρνητικούς δείκτες, διότι «αργόν αγοράζει» και στην αντιμετώπιση του δημογραφικού προβλήματος, το οποίο άρχισε ήδη να απειλεί το έθνος ήδη από τις αρχές της δεκαετίας του 1980. Αντίθετα, όπως επισημαίνεται στην έρευνα, χώρες που εφαρμόζουν πολιτική